

U. B. BERGEN
Ms. 193 4

N° 4.

Gøyskrets Advocat Uldals Forfar
for Dronning Carolina Mathilda
ind, den med Guds aukeyde Hender,
Søgnings Commission.

Dat er med en stor Bæmsel, jeg betænder denne Pligt som
Deres Majestæts Dronningens Bæl og Kongens Willie paa legges
mig. Iste Gøyskrets Forfarer Wendigst, Dagens Digtigst og
Løyer, mine Gæster at gøre mine Hylidigst, og nu billig Digtigst
for dem at kunde maagte, selvandiggion med mine Bekjendning.
at for Dronningen aflegges Gæmpent, indstige fra Dronning,
og lig den standig, for at gøre sin bestjættelse under Lovne;
kan vel at Gæmpent mine vorende, forstille et vis Gæde af
den Menneskelige Hylidigst? Gæst, i Gøyskrets Forfarer Wi der
for maagte Kongens Bled, mistoude for at Gæst vanderet
dat: Gæst for Kongen gæst sit Gæst og Gæst, anklage at
Gæst for da Lovne, at vore Gæst Gæst og Forfarer. Gæst for
ind Solente min Gæstige Raab rofaldt Nam af Gæstige Mador,
Løyer at den, Gæst Bled da med Gæst vider fligst for Gæst!
Dua uligtelig er Dronning Carolina Mathilda, og Gæst allom
beandt de Gæstige Dronning. I den Alder og mine alle de Gæst
Kuber den Gæstige at bestime Gæstige Hylidigst, for Gæst sig paa
Gæstige af en Gæstige Gæstige Gæstige der, Gæstige Wendigst, Gæst,
den Hylidigst kunde tabe sig: Gæstige Forstilling. Gæst
dag at kunde migst sin Gæstige, sin Gæst, sit Rigst! at over,
Løyer datte Tab! Mistoude, anklage, i Gæst for, igimom
en Løyer volder af den at Gæst Gæstige Gæstige dat bette for
Løyer: Kan vel noget Gæstige Gæstige for Gæstige den
istand til at vende og Gæst? Gæstige betrayter Dronning,
Gæst sin Gæstige; Gæstige betrayter Gæst den da jeg Gæst den
Maade at opvarte Gæst:

- " Jeg maatte fortælle sig Gæstige Majestæt: i Gæst mine Gæst
- " sigter Gæst vore ande med Kongens og Gæstige Bæl; Gæst
- " jeg maatte Gæstige ulfor sigtig, Gæst mit Gæst, mine Alder
- " mine Gæst indstille mig. Alder kendt jeg at kunde vore
- " indelast Mistoude, og Gæst med mine tilstande at Gæst
- " Hylidigst den, vore jeg mig dog alligomme i Gæstige. Løyer vil at
- " jeg skal Overbevise: den Gæst mine Gæstige forminde mig,
- " og jeg Gæst den igimom Gæstige Gæstige skal vorende, at
- " jeg ikke Gæst Gæstige mig Gæst ulfor sigtig.

Jeg anfører Gæstige Majestæts Ord Gæstige som Gæst sig sig

dem, som for Dødsstraf jeg tillæge, at Lunde indlyde den Tids
budsgeft, som end de dem forsvare, den Truethed der
gav dem nu i en Dødt, den vordende Trosser der Jule den
nu ved at fode Medlidende. Jeg vil skal Lunde meget gode
den, indre at forsvare Menneskerlighed.

Man anfører imod Gunders Majestæt Gillingden af de Flig.
for som Caendat i mellem Gunde og Gunders Opvægt undförrer.
at Kongens Aftale sig bor vore ubesværet, at Gunde vore,
Gunde Gunde, Gunde Solbro der og Hal indförrer det; Men
dette Dandförrer vore Gunde ska langt fra, at de meget vore
vise Nedvendigheden af den vigtigste Overblikning, som
Gunders Majestæt man vore derimod at Gunde Gunde.

Jeg vigtigere Fligter Gunde Gunde at iagttag, for forsvare
lige Solbroder af deres Overblikning vore, for Gunde Gunde
der Gunde vore nu anden bekendt, for Lunde bor og forsvare
vore, at Dronningerne vore Gunde Gunde Gunde. Gunde Gunde
den vil spørge: forsvare Kongens, Gunde Gunde og Gunde
Solbro der? Must med det Dronningerne Gunde Gunde, eller vore
det ikke meget vore i Gunde Gunde Gunde man vore og bor
føye den? Gunde Gunde Gunde Majestæt aldrig Lunde
eller opfyldt Gunde Gunde var sig selv, for Opvægt og Gunde Gunde
Gunde Gunde eller Lunde Gunde det ikke, at Gunde for den Opvægt,
for Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde, Gunde Gunde sig nu den
Moder og Lunde Opvægt, nu vore Dronning. Gunde Gunde
Majestæt ska Lunde Gunde paa regning ska alvore at Gunde
glent sig selv? Gunde Gunde som den Tid sigte sin forsvare
for i Lunde Gunde, i Gunde, i Kongens og Caendat Gunde Gunde
og Lunde Gunde, da i at Gunde Gunde Gunde ska alle Solbro
for af Gunde Gunde?

Jeg Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
Kongens Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
ensees forsvare. Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
ska Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
sigt Videre. Det er vist vel at Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
og 25 Februarie sigt Gunde, efter Lunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
for Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
Gunde Gunde sigt sig den Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
at Gunde Gunde af en Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
om at vore sig eller anden Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde
naar Dronningerne maatte ansees interesseret i Gunde Gunde, eller anden
Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde Gunde

indem Gains fuls. Gvad Trovordigjed fortimur det vel, at Jan,
skiondt Trovordigjed vordiger Jan sin Tillid, dog skille Jan dri,
stat sig til, saa ydvelig at misbruger den? At Gaudes Majst
skille Jan taalt det? at det skille vore skid i 2 skidful,
der var? Vad Goffet? i under kongens Diger? Gvad saa man,
og Jaapasterr? Jagen privat for du, vad sig Trovordigjed
der kan lide under Opfyldingens som disse, som forst af
en Inquisit indem Gud og destituerer fra alle skidfuligjed.

Hr. Kammeradvocat Bang tilstaaer og, at Gvad Struer-
sees Forflaning i og for sig fuls ikke er af nogen Regt
imod Trovordigjed: Jan siger derfor at by sig den, vore
under den Tilstaaelse Gaudes Majst det den 9 Martii Gaudes
giordt om skidens rigtigjed, vore under Gaudes Dier, at Jan
Gaudes brudt det Gaudes Gmæde givur Regt skabs Regt, og
indem taalt sin Regt skabs vore imod Jan, som det Jan vore
ifolger Romus 1. 6. 15. 1. vil Jan anford for at skid vore
Loruo.

Vadtydeligt er det, at nogen Tilstaaelse efter alle Rom in Civi,
libet er den skid Romus i Maade at berise paa man,
Gvad Gmæde vore om en vore vore Gvad det ikke skid
bestaffing, og i Dager af Natur som vore, for det
den Dagle Rom den i for Gvad, og vore: Det er ikke
nok i sig Romus 3. 16. 15. 1. at den for den vore, det
fuls beris, men den vore skid vore vore den
som vore, i skid, og skid berise det. Jan indfor
alt den vore vore. Og da Jan Majst Regt vil, at
Romus vore i den Dage og de Tilstaaelse Romus Jan
skid skid skid, skid det af sig fuls, at Trovordigjed
vore under den vore vore vore. det af Gaudes
Majst reclamere Beneficium. Romus Regt vore
skid, og den vore vore vore. Det vil derfor
vore vore at under sig de vore vore den Jan vore
de vore Romus til den vore. Om ikke vore
og vore den vore og vore Romus Tilstaaer det
vore vore vore og vore det vore, sigt for vore
paa den vore, og alt for for vore paa den vore
Om for at vore vore vore vore vore vore
vare vore vore vore vore vore.

Man som Hr. Kammeradvocaten dog vore, at Gaudes
Majst det ikke skid vore vore sig paa det Beneficium

fordi det gænder sig paa 2de Relationibus Regis, af hvilke ingen
 kan passe sig paa Drottningen, naar jeg oplyste rættighedsdaen i
 denne Retning; Naar Loven siger, at det er ill. nok, at den
 forste son af Kongen, det selvske Sind, saa lægger den vel
 til den næste søn:

« Fordi man lidt befunder mange Lysen paa sig selv, paa det
 « den man kan blive af sig, den anden og Louisa den 3^{de}
 « Hads søn den 4de søn siger at de først siges med.
 Men at disse ill. var de som de var, hvorfor Loven for
 « det nye nye Tilstande i denne Tid, viser den tydelig,
 naar det strax efter de anførte Ord, endnu lægges dertil:
 eller for anden Dag. Men derfor kan Loven udtrykkelig an-
 « forer nogle af dem, som de selv anordning, er det dog
 klart, at den, forinden disse for faste adskillige andre, og
 det Beneficium som gives den Drottning, vilkommer første
 sølvhøj og saa, hvad mellem det som er paa Grund af de Ma,
 « hver Lov anfører eller af de som ill. var anførte. Sin
 reclamationer det.

Jeg gaar derfor til det 3de Klage Punkt, der bestaar i
 de som Vidner anførte for første Dørlæning. Første
 Mænd ved den befaltes mig at declarere, at den ill. forlæn-
 « gde den paa mig igennem indvalde eller i min Nærhed af
 « gorte; Men som første Kapaling tillige pålægges mig at iagt-
 « tage hvad andre Dørlæninger allerede gives Anledning til, naar
 jeg i denne første for det første nogle Grundinger: Det er
 en Grundomstandighed at ingen af de anførte Vidner, giver an-
 « den næste til disse forste Mistank imod Drottningen, men
 det Ojensynlige de samme siger at have gjort. Ingen som
 « gaaer dertil sigte vilde sig eller i hvad Anledning det spænde
 « med; men første sigte allerede var almindelig, blev der
 ill. talte til Drottningen om noget; da den de fleste Vidner
 bestaaende var om Drottningen, og dog i første Dørlæning med
 « med Strikse, alle samt Anledning til at for noget
 fornuftigt for første, er det klart at Drottningen som
 « gold endog paa den Tid sigte allerede var der, naar den
 « var nok irreproachable. For budrugeligt Vidner sigte
 « og, hvad udfør: Det gænder sig ofte paa indt og er første
 « allerede sigte og en Klage Transaktion end at blive almindelig

lyg; Men ignorer Plebiscit og Grund det med en anden end det dog
for de Trossendinge, Forsigtigste og ^{bestemte} ~~bestemte~~ om Mistanken,
der forstiller dem for brændes Gædinger som sigtet angaar, i
at længe andet Ejs end forhen: Forsættlinger om at sigtet
maaske er sandt: Nysgierigheden deraf at vil gøre Wijsdom
foraar siger Opmerksomhed om den der forhen var den i sigtet,
for og betragtes inden Eftertanke; Og træffer maaske en Fortjente
lyg ind, om man inden videre Under søgelse fordyr med Dømmen.

Paulsen er det og gaard for med Vidnes, Ige iagttagelse for sigtet,
ingen nærsige sandt at Mistanken dronningen, bliver stans den dog
aldrig saasomt bekendt, forand de ved først Christ, siges rent
at finde nye Auldring. Denne Auldring er som meget betyde,
lyg, som dronningens Tænkning, efterat de om sigtet navn blev
er informeret, ikke siges at gøre iagttagelse alle den Forsigtigst
de bliver. Istedet for at indvænte Gunders Majestæt for den
om, anstaltede de udstellige Under søgninger, Og iagttagelse de ikke
sandt noget virkeligt Kriterium som kunde bestyde sigtet, var de
er frejages dog stand ved til at gøre alle den som Mistankelig.

Da Gunders Majestæt udsædte dette, anser jeg det inden Tiel
som en Mangel af den Trost der de bliver vige og de gode Tanker de
bliver som om Gunde. Jeg retrencherede maaske derfor deres
Nærheds om Gunders forben og indvænte af den fæld somme Fortro,
lyg jeg forhen sandsigt til dem: Og den uoplyste somme
uoplyste sandt forover, siges paa deres Tid igive at være gaard
til en aigreus for uendelig led den bedste Gunders Majestæt
Grunderne inden Skarpen end forhen.

I sin Schyffes Vidnesbyrd i sin, Gunders 2 Exemplar der paa, drabs
naar jeg præstenderer at Gunders Majestæt fordring, efter det
navnet paa den varat 14 Dage, forstiller det stiede være blevet
være end forhen, iagttagelse sin Bleichenberg pag: 11 siger, at jeg
var nogle Dage efter den Tid ved Gøffet, i Gunde intervaller jeg
ikke somme meget; Og drabs naar sin Schyff pag: 24 bringer det
vedtjente, at dronningen sandsigt travelt med en Maade for om
af Dømmen paa Frederichsberg, der ikke kunde siges for. At dronning
ingen vilde gøre den Maade istand, kunde være af som meget
i sigtet nærsige som sin Schyff selv tilstaa, at de sandsigt
er Erfaring af sigte den for: Men den Talmaade at dronningen
sandsigt det meget travelt, er sandt og uoplyst og vige en Animosi,
det som her være længe for at vide. Da Gunders Majestæt
altid i den som om Gunders forben, sandsigt som Skarpe Obser,
været, er det ikke at indvænte om, om jeg af at, en anden af

noget andet gav inddraget Røttningen der kunde til bestyrkelse af de
Tænder de allvorne vare indlagte af. Der er jo ingen Uafhængighed
mædlig, der jo maatte Succumbere under saa misdelelige omstæn-
delser; Og kom der gav indsendt de Solger skulde der velkendt
Billighed af, at migser i sit Gjør og iblandt dem Tiende bør være
sikker, befaler derfor og i dens 1. 13. 16, 17, 22. at skade den Tid
ikke skal kunde anses.

Spørges der imidlertid hvilke de Facta er, hvorved en ubillighed
og til det yderste denne Souborligged imellem Drovingen og Grev
Striensee efter Tidens Forleaving kan berisne? Er der ingen.
Det Drovingen gav mist Naade og Souborligged imod ham, veyles ikke;
Men som gav vel sendt og gjort at samt gav over Skridet Arbejdernes
Grensene? Ingen er den som gav kendet sig, at Drovingen gav
brude den Trostid som var Grevens Genside Skjeldig, eller angive en
Givning hvorved de Skade om en skade Forbrudt berisne?
Og bestyrker ikke alle Tænder om noget overbevist Facta, sendt,
uden af Grevens Bøger siger: at den nemlig, aldrig gav sendt
noget Uanset endigt af Drovingen. Hovort det føit, berabes til,
men sig paa dens Givning. De skitade, siger de, at Strien-
see var lunge for Drovingen fordi de ikke blev kaldt. Det som
den for den Drovingen og Striensee vare Souborlige med Grevendren;
Men som gav grunder sig disse Givninger uden paa Rigtigt og den
Macht som den Grev over dens Forbedringskraft? Det er den
Naade som den Grevs Majestæt miste imod Striensee som den
Tidens Misdele og de Solger som der af flid og indraget rotil-
lev. Gav der bestyrket om Drovingen, uden det, og i Grevens
Skab, men var gav og ikke i Kongens? Og maatte Drovingen til
sid til gav ikke naturligt følger af den Souborligged Grev
Majestæt Kongen berabes gav med? Drovingen berabes sig i den
Grensene, til sin Uafhængighed paa sin Genside nye Sentiments.
Grev skade at berisne paa Grevs Majestæt Naade imod Striensee
men de de Lænder gav blev berabes og den Naade gav blev opgjort til;
Lige som gav for Grevens sig Kongens Souborligged, søgte gav at forbin-
de Drovingen. Den Trostid gav skulde gav sig med og gav
for Kongen, den Omfær gav miste for Drovingen i Grevens Uafhængig-
der, den Genside gav sig at søge, vedligehold en bestyrket
Kermonie imellem dens Majestæt, og men med alt, Kongens til-
lev, der var Grevens Lov, lov gav der at den som den den kende
vordige gav sin Tille. Grevs Lænder som Cabinets Ministre og
som Cabinets Secretaire for Drovingen indfodrede gav bestyrket den
vordige: Og det er alt som ikke at indse over om gav i Drovingens
Naade gav Graft Hovort med nogen anden; Men, siger Grev

Råttor, Advocater: Det er ikke for Drottningens Kontrolygjæld, men Struensee
allene sin Titulær; Gærd Pagen er, at staten er gærd til en Ydselig,
og det som nævntes Gærdes Gærd, og for at bære det, bærer
han sig paa andre Data af Viduen. Forind jeg til omfængig
gærdningerne da først og forresten af disse Viduen, naar jeg, for
uden allene gærd, Gærdningerne, uden gærd den Gærdningerne den
mærdning: Et Viduen eller et bære den Viduen efter Komus 1. 13. 1,
er en mærd, and 2 forstans som efter den 7 ant: for aflygt Gærd, som
er omfængig Gærd, og som end mærd Gærd mærd om en og den
som en Pagen. Ifølge deraf bliver for Råttor, Advocater bære for
for som det allene er mærd: at som før end 2 almindelige Cas,
for: nogle nemlig 1. efter Komus Gærd alderer ikke anførs som Gærd,
mærd; Anden dærd bære ikke det, Gærd som af den Referens.

Til det første Plags som før i sandhed Gærd Medic: Bergers, Gærd
Brantes og Trølle Cibens for Gærdningerne; Gærd Gærd den end
Gærd og af Inquifiten aflygt, det sidste Gærd Gærd og nemlig. af Gærd,
den end paa Quest: som Gærdningerne den Plags end Drottning, Gærd,
som Gærdes Mærdstat Gærd Gærd Gærd Gærd for en Gærd Gærd;
Og nemlig Gærd at Gærdes Mærdstat for Gærd, ingærd at Gærd
Gærd Gærd er Gærd Confidence som Gærdes end paa Quest: 40 og
41, om mærd, men at det Gærd Drottning Gærd sagt til Gærd, Gærd
mærd disse: for en Drottning der som sig at mærd om for Mistænkt;

nygub naturlig Ord: at det var redicel at Gærdes Mærdstat aban.
dærdede Gærd Struensee for at som ingærdet Gærd. Til den
Casse Gærd end end andre Gærd Gærd, at den nemlig i Pers.
ny Gærd Gærd mærd en Trapp fra Drottningens bære til Struensees;
Til 4de Viduen siger allene: Gærd Gærd Gærd at Drottning, paa
Friderichsberg som en Nat fra Struensees bære for; Til 8de og 10de den
siger: Gærd som op ad af Trappen; Og naturligvis Gærd den ikke mærd
Gærd Gærd som fra alle om Gærd Gærd mærd for en af Dærdne.

at Struensee om Natten paa Friderichsberg tog en Trælle paa sig
og gik op til Drottningens Cabinet; Til 18de 19de og 20de Viduen siger, at
den ikke mærd som Gærd Gærd. at Drottning mærd Gærd mærd
som i Struensees Råttor; Til 20de Viduen er den nemlig. at Gærdes
Mærdstat Gærd Gærd Gærd: Gærd Gærd sig ikke om Gærdes Tale
mærd: Til 6de og 20 Viduen er nemlig Gærd Gærd til NB Tid, og
Komus mærd omfængig i Dærd. at Struensee Gærd Gærd
Gærd Gærd til Gærd, Til det er ikke Gærd efter Drottningens Or.
dærd.

at Drottning mærd Gærd Gærd af Gærd da Gærd
Gærd Gærd i Tid, og at Gærd den Tid Gærd mærd som den om
Natten; Til 2de Viduen er den nemlig. at Gærdes Mærd
er Gærd paa Comedie Gærd Struensees: indad sig det, Gærdes Trølle
Trølle, som skal Gærd mærd til Gærd, Gærd mærd. at Gærd
Gærd Gærd Gærd, mærd Råttor Gærd mærd af

Djens paa Masquerade og drolige; De paa den Omstændighed, som al-
drig været blevet lagt Grundt Majt til Raad, naar alle Vidnerne
gavde været præocuperede.

Beandt det endat Hugo Frøiser, gründer sig paa den "Advocatur"
i den paa den Forhandling om Blechenberg, som Schjette og Jønsen
Petersens gjør om Dønnen aabning til Cremetagen, og hvor der
var med Høj i Nögle og Jønsen i Gangen, om de Torp som
var, og i Grønt og Hille var funden, om Dønnen til Raad
paa nu Tid de tvende Dønnen eller gæde været der og Raad
var for hans Dør. Hvis alle disse Omstændigheder med
var gæde efterfølgende, berisgte de alle meden at Grundt Majt
var pagede, men at Dønnen angik de Vidnerne i den, som godlyde
for sidde indledning der i alt dette kan være til Misforstodt. 2 det
Vidne som Blechenberg siger 188, at den Tid dette skal være
passeret, kan Dønnen Jønsen som det inden for Dønnen Torp
og Grønt og i sinne gæde om sin Jønsen; hvor det er muligt at
det da alle Grundt Majt Hille som exponeret sig som i den, og
som sin med at bygge noget i tillid til i sådan Situation
ville som gæde. Under søges som den meden uoverens,
som gæde Grundt Majt for den første Tid som kan for, Nögle
til Dønnen til Cremetagen: som Schjette tager for naar sin
siger, Dønnen sidde eller forlægge den i) og sin for adskillige
Gang, Hille sidde indledt sig derved, som indover det er med,
ligt, som i den Dør er blevet gæde at lichte. Den na,
færligt som det er at Høj i Nögle eller Raad, eller det
Kop de skal i Dønnen, som meden skal ind, som sidde kan
Vidnerne siger at Nögle er blevet brugt og Dønnen allerede aab,
nat om Natten; Og hvor for kan det alle lige handle være Høj
om Dønnen for den de gæde ind derved? Torp i Jønsen
sind lige så indledt for den Høj Opmærksomhed. Dønnen "Høj"
Torp pag: 41, siger at hans Station er i Cremetagen, og Dønnen
"Høj" Hansen skal efter Jønsen Petersens Forhandling paa 6 Qvest-
pag: 27 angik som vist i den Dønnen aab, som godlyde at
adskillige Mand som som den i den Gang. Der for lichte al-
lert alle hvor inden Torp som fra, eller om de gal til Dønnen
Dør, og langt mindre for Vidnerne født, om nogen om Natten er
gæde ind derfra. Dønnen er på den for det med de angik
Torp paa Torp: Vidnerne for lichte, disse Torp, var af Jønsen
der kan inden for, og som malpropo Hille Strøensee dog vil gal,
er alle om Natten var kom til Dønnen. Torp skal
være funden om Dønnen, men mon Vidnerne er vist paa, da

ikke om Louise der Konge eller Drottens Tilførelse, eller at Kongen, hvis
Sølv kunde hylde sig til Kongen inden for, ikke skulle kunde gaa vort
der, skjøndt han ind ikke var bleven sand for Drottningen? Det
siger de, de vordte naar Kongen var der, men forpaa grund
sig da om hans Vidnes? Gunders Majst for sig selv, dette var
han meget mere uimodigt for Kæmpeløben at vide, som han,
og ikke galede med vide det skulle være den bekendte, hvorfor
gim sig selv ind til hans Majst og lod ham vide naar de gaa
retorene sig. At Naaden var bleven skidt for Drottningen, og
skod længe for den Epogic og vordte sig indvordne af en li-
den Depit i mellem hans Majst, som han ofte skod
det, altho Drottningen frigtend, uden de sorte Drottens eller
Gunders inforvordne skulle Loue ind til Gunders, hvorind gim nog,
de Gange var bleven altereret. Naar deri gaa vort nogen
Mystere, maatte Kongen ind og ha gaa vort den for
til at mark det.

Da alt ha dette som Grundgrundene er vordet af Kongen, og
det omige ikke mindre med gind barer paa litten Suppositio.
ner, gaaer jeg iforsvordet til det sidste at kunde være ha
meget barer. Herrens ansigning til Struensee, og
ikke skod efter Drottningens Ordre, og lige som der syne gaa,
for Drottningens Cabinet blev indvordet og giordt til Drottningens,
var for ikke at inkomadere Kongen i den Tid Gunders Majst
sels gaa frim gaaer Lovstet; som for sig selv Gunders Majst og ha
derom, forind at skal gaae brynd Kongens Tilladelse i hans Ge-
met paa Frederichsberg. Gaae vordte 4de og 17de Vidnes
Platning er iforsvordet til Drottningens Eschauffement og barer
af Connexionen i 4de Vidne sin Schiftes forklaring vordte, det
de skod Drottningen tilførelse for de vordende Drottningen, at ha i vordt
1769, og længe for den Epogic for Gunders om. I de vordende
er det som 4de og 6te Vidne siger: at Drottningen skulle gaa indvordt
Struensee for Kongen; I de Kongen kunde givne gaa vort der,
skjøndt de ikke Observerede det. Den vordte af Vidnes gaae sand
Gunders Majst det indvordt, naar gim maatte gaae badet sig at,
er barer sig om. Den gim indvordt Kæmpeløbenes gind for de,
det sig selv af om vordende, som dog efter 6te Vidnes forklaring
ikke er skod i det sidste var, hvortil der syne var Drottningens
frim gaaer, og jo ingne Crimice, som længe ingne den si-
ge Struensee eller anden vordt at gaa vort til det. Indvordt,
vordt Loue det omvordt med alle Vidnes at Drottningen ba,
standig forlangte ingne liden Opvordning. Regelene er det
ikke at mindre om at Struensee ha gaa vort alle med

Dronningen eller sig selv med for Guds, naar Guds mænde i Kongens Ord,
da eller ved anden Auldring kom for at opvarte Guds. Soe
Læse blev i den Tid, efter Guds Gabels Forklæning i det Guds,
maal de vare: Og om Natten naar det af Guds Blechenbergs
Bidet og Guds Bøges 21 Quest: scilicet, at nu af Guds
laar nu for Dronningens Kongemal. Om Guds Majest:
for Plebsent med Guds Soet om virklighed, og det alle Guds
Guds Sentiments skal bøde; Guds en Guds den maatte
dovne tabe. At Guds Niede vider vider Guds med Strien-
see, og en Regende der Demleer sig selv, siden det forvinder
at vider Guds, alle den Tid (siges Nidernus) Matrosens
vare paa Guds: at Dronningen var ganske indifferent,
nu den Guds Dren blev givet til Guds paa Frederichsberg,
da der dog skal indet var at siges for. Von Medicus Læse
da Striensee ved Dronningens accouchement lige samme vare til Guds
den Berger. Og Guds der Guds alle Dronningen Niede Guds
sind paa Guds, og efter Guds paa Guds, og vider at
Læse præsumptioner Nidernus Guds fatted, og vider Guds
Lig, da Guds Boje siges: Guds Læse Dronningen va Lee
Lender, Guds Guds og Guds, Nidernus Guds Boje mænde
der laar at Guds dvi. At Dronningen Guds Niede
nogt af Striensee, og skadent for og mænde indifferent; Og
om Guds for Guds Guds Guds, vider for Kongens Guds
ofte drens Maade paa drens Maade. At Guds i den Altera-
tion Tidvagnen af 17 Januarii maatte Guds, Guds
at Læse med Guds, og indet mænde med Guds; og at
Guds mænde paa Cronborg for siges efter Guds, vider Guds
langt fra en Teretrese, at det Guds Guds og Guds
af Guds den vi for Guds Guds. Guds forvinder det Guds,
vider der Guds, den Guds der vider om Guds, Guds
alle Guds vare Dronningen mænde med Guds eller an Guds,
vider at vare paa. Det er det, at af alting, mænde Guds
vider for sig selv paa det vider Guds, alle mænde Guds
Guds om at Guds Majest, det for vider det Guds Guds
Guds Guds Guds. Guds og virklige Guds; alle
vider Guds Guds, og det Guds mænde; Og
vider det vare mænde, maatte Guds Majest, det Guds,
at Guds Guds og Guds den vider Guds i Guds for
Guds Guds, vider Guds det der Guds Guds Guds.
Paulus Guds for Guds Guds Guds Majest Dronningen

Udflydighed for Dagen. Gunders Majestæt Gaaber, at Gunders
Gnæse ikkim bester Gunders Andfærdighed. Gunders
er og for sig selv om Gunders Hømmers forsigtige og upartia,
Hr. Tøndermann. Af disse Grunde er det Gunders venter
at ugelde den Skilling som Gunders Hømmers, Kongens
Ora og Landets Rul indføres.

Jeg fordrer mig derfor til, paa Gunders nages, venter
mig at sette i retta: " at Gunders Majestæt Dron,
" mig Carolina Mathilda, for Gunders Majestæt
" Kongens Tiltale i den Dag vorder Gunders.

Höbningarn
den 2 April 1772.

Udall.

